

Урок «Видатні постаті Донеччини»

Слайд 1

Добрий день.

Сьогодні в нас продовження проєкту «Українська Донеччина».

Для кожного з нас рідний край завжди залишається неповторним місцем, де він народився, де пройшло його дитинство, життя. Про Донецьку область знають у світі за її степові простори та кургани, ліси та річки, її підземні скарби та потужний промисловий потенціал.

Наш край відомий людьми, які народились тут і своїм життям, діяльністю та досягненнями прославили його та Україну.

Донеччина славиться політичними діячами, поетами, письменниками, спортсменами, культурними діячами.

До славетного ряду видатних діячів мистецтва та культури нашого краю входить багато імен - Архип Куїнджи, Микола Чернявський, Володимир Сосюра, Леонід Биков, Анатолії Солов'яненко та інші митці.

Сучасні інфлюенсери, блогери, телеведучі, поети – Андрій Бедняков, Олексій Дурнев, Павло Вишебаба, Ірен Роздобудько, Емма Андієвська, The Maneken (Євген Філатов) та багато інших.

Слайд 2

Перша видатна особистість, про яку хочемо розповісти - Павло Олександрович Вишебаба

Народився 28 березня 1986 року у м. Краматорськ, Донецької області.

Розпочинав навчання на інженерній спеціальності Донбаської машинобудівної академії, однак після третього курсу забрав документи та вступив на журналістику до Маріупольського державного університету. Під час навчання протягом трьох років працював у газеті «Приазовский рабочий».

Слайд 3

Брав активну участь у Революції гідності, зокрема у роботі прес-центру Штабу національного спротиву. Після повалення режиму Януковича протягом півтора року працював у прес-службі Кабінету міністрів України, займаючись міжнародною комунікацією та зв'язками між міністерствами.

У 2014 році відмовився від використання російської мови, перейшовши на спілкування українською, аргументуючи цей вчинок окупацією Краматорська «найманцями РФ та колабораціоністами».

Слайд 4

Через власні переконання став веганом та відкрив перше в Україні веганське кафе «One Planet». Став співзасновником громадської організації "Єдина планета", цілями діяльності якої є припинення експлуатації тварин,

заборона хутрових ферм, усунення видової дискримінації, протидія зміні клімату та вимиранню видів.

У 2016 році заснував музичний оркестр «One Planet Orchestra», який виконує авторську музику та пісні, присвячені гармонії людини з природою. Оркестром зібрали на краудфандинговій платформі «Спільнокошт» більше 45 тисяч гривень, ставши першим українським гуртом, якому вдалося отримати повне народне фінансування на запис альбому.

У 2017 році Павла Вишебабу було обрано посланцем з питань толерантності ПРООН в Україні.

Відомим широкому загалу став завдяки участі в антихутрянній кампанії «ХутроOFF». У вересні 2018 року створена Вишебабою петиція до Верховної ради щодо заборони виробництва хутра в Україні набрала 27 тисяч підписів.

На початку 2019 року Павло Вишебаба очолив боротьбу проти будівництва нідерландським промисловцем норкової ферми у селі Підгірне, що на Волині. Ініціював створення та брав активну участь у розробці законопроекту про заборону хутрового виробництва в Україні.

Слайд 5

У 2022 році, під час повномасштабної війни росії з Україною, став військовослужбовцем, командиром відділення ЗСУ 68-ої окремої єгерської бригади ім. Олекси Довбуша.

Навіть під час війни продовжує підтримувати зв'язок з тилом. Пише вірші, читає їх під музику. Веде свій Youtube канал, на якому можна подивитись відео із його поезією, інтерв'ю з провідними Youtube авторам. Також на каналі Павло ділиться своїми думками про мову, культуру та життя в Україні. У Павла багато підписників в Tik-Tok, Instagram, Twitter, на Youtube.

Слайд 6

24 грудня 2022 року вийшла друком дебютна збірка віршів Павла «Тільки не пиши мені про війну». Наклад книжки – 15 тисяч примірників, причому кожен примірник надрукований за передзамовленням. Половина віршів у збірці написані вже після повномасштабного вторгнення, а решта – до 2022 року, адже війна Росії проти України триває вже дев'ятий рік.

Forbes відніс Павла до ТОП 5 військових з найбільшою аудиторією у соцмережах.

Військовий та поет Павло Вишебаба, який наразі воює з окупантами на Донеччині, протягом лютого-березня 2023 року провів благодійний тур по Україні та зібрав кошти для купівлі артилерійських установок у свою бригаду.

Слайд 7

На міжнародному рівні здебільше славу і гордість для України здобували наші земляки на спортивній арені. Завдяки таким зіркам як Сергій

Бубка, Лілія Подкопаєва, Олег Верняєв, Євген Левченко, Україну та Донеччину знають у всьому світі.

Євген Левченко.

Наш земляк, уродженець міста Костянтинівки. Колишній гравець збірної України з футболу.

Батько Євгена Віктор Левченко був завзятим фанатом футболу, а в своєму синові швидко угледів майбутню зірку, тому не вагаючись віддав його до Донецького спортивного інтернату.

Слайд 8

В 15 років Євген Левченко вже виступав за Костянтинівський «Металург», в резерві донецького «Шахтаря», згодом перейшов до московського ЦСКА, а в віці 18 років вже виступав за професійні клуби Нідерландів. В цій країні Євген проведе більшу частину своєї спортивної кар'єри. Під кінець кар'єри Євген Левченко виступав в професійній футбольній лізі Нідерландів за клуб «Аделаїда Юнайтед». За збірну України провів 8 матчів, а всього за його кар'єру їх було 303 та 40 забитих м'ячів.

Слайд 9

Під час проведення фінальної частини Євро-2012 залучався експертом на портал інформаційного агентства «Спорт України» для коментарів щодо проведених матчів за участю збірних учасниць турніру.

Із 2012 року працював у якості експерту на телеканалах «Футбол», зокрема програми «Великий футбол» на Євро-2012, Чемпіонаті світу 2014, Євро-2016, та програми «Головна команда».

Слайд 10

Євген Левченко відомий благодійними акціями в Україні та Нідерландах. У 2012 році виступив спонсором книги «Голеадори», автором якої став спортивний журналіст Віктор Хохлюк. Виручені від продажу гроші переведені в Міжнародний Дитячий Фонд «Бріз». Завдяки йому на Донеччині відкрито три дитячі будинки сімейного типу.

У 2019 обраний президентом профспілки футболістів Нідерландів.

Слайд 11

Підтримав прагнення українців до свободи вибору та незалежності під час Революції Гідності у 2013-2014 роках. Зараз, під час великої війни з росією, активно підтримує Україну та займається волонтерською діяльністю.

У своєму Інстаграм разом із дружиною зібрав 500 000 євро на придбання генераторів, щоб українські родини могли пережити холодну зиму. Вдалось відправити 1440 павербанків, 12 000 спеціальних запальничок і багато термоодягу, а також 6 великих генераторів для лікарень та 100 менших генераторів сім'ям та дитячим будинкам у Дніпрі, Краматорську, Покровську, Чугуїві, Харкові та Костянтинівці. Збір триває і Євген продовжує допомагати українцям.

Слайд 12

Як пише Євген на своїй сторінці в Інстаграм: «Я вірю що все буде добре. Ми переможемо, закінчиться війна. І ми відбудуємо нашу країну. А також я переконаний, що це буде нова точка відліку в історії незалежної держави. Слава Україні!»

Слайд 13

Донеччина славиться сильними та видатними людьми, які у нелегкі для України часи радянської окупації боролися за її незалежність та були щирими патріотами своєї держави.

Про багатьох з них ви мабуть чули – Олекса Тихий, Василь Стус, Іван Дзюба, Микита та Микола Шаповали, Микола Чернявський - чесність перед собою і любов до України стали принципом їх життя.

Серед наших земляків, борців за незалежну Україну є і Герої сучасності, які поклали життя у своїй боротьбі: посмертно Герої Небесної Сотні - Сергій Бондарєєв, Іван Пантелєєв, Володимир Наумов, Дмитро Чернявський, Володимир Рибак; військовослужбовці, полеглі за Україну, захищаючи її від збройної агресії Російської Федерації та патріоти, що і нині боронять Україну від рашистської навали.

Слайд 14

Наш земляк, Терещенко Віктор Вікторович зараз захищає нашу з вами свободу та незалежність.

До війни Віктор працював вчителем фізичної культури в Лиманській загальноосвітній школі I-III ступенів № 4, тренером із самбо в дитячо-юнацькій спортивній школі. Він підготував чимало юних чемпіонів, переможців і призерів обласних, регіональних, Всеукраїнських та міжнародних змагань. Вчителя та учнів об'єднують повага та взаєморозуміння.

Слайд 15

Але у мирне життя нашого невеличкого міста увірвалася страшна війна.

З перших днів Віктор Вікторович знаходиться на фронті. Він зрозумів, що не зможе просто працювати у тилу, адже має священний обов'язок кожного свідомого чоловіка – захищати свою Батьківщину. Своім прикладом він дає не словами, а справами справжній урок патріотизму як учням школи, так і власним дітям. Вони разом із своєю мамою дуже чекають на батька і чоловіка і дуже сумують, але розуміють, що інакше вчинити він не міг.

Усі, хто знає Віктора Вікторовича: сім'я, учні, колеги пишаються своїм героєм, який воює за те, щоб над нашою країною знов було мирне небо, і бажають йому повернутися додому з перемогою живим і здоровим.

Слайд 16

Лиманець, Олександр Кузьменко, старший лейтенант, воєнний розвідник, назавжди залишиться у пам'яті земляків і бойових побратимів.

Олександр народився у Лимані. Після школи закінчив Харківський політехнічний інститут за фахом “Транспортні засоби високої прохідності”. Перепробував різні роботи, але завжди хотів займатись ковальством. І свою мрію він здійснив – у 2011 році з нуля створив успішне підприємство “Ковальський дім” — виготовляв металеві вироби та меблі й продавав їх у власному сімейному магазині.

Та у 2014 році в Україні почалася війна з російськими окупантами. Під час боїв у Лимані Олександр став добровольцем та допомагав військовим, а у 2015 році чоловіка мобілізували до війська.

Він став командиром взводу. На бойові завдання виїжджав в різні гарячі точки. По 2-3 місяці його не було вдома. Дружина продовжувала вести сімейний бізнес.

Слайд 17

У 2018 році Олександр звільнився із лав Збройних сил України та отримав грант за програмою “Український Донецький куркуль”, який дозволив розширити підприємство: придбати додаткове обладнання, викупити ще одне приміщення та освоїти повний цикл виробництва дверей. Виготовляли ще й ворота, решітки й меблі, художні вироби, паркани, мангали та пічки. Все це продавали через інтернет-магазин у різні міста України.

Коли у 2022 році почалася повномасштабна війна росії проти України, Олександр із сім'єю залишався в Лимані до останнього та покинули місто тільки, коли росіяни почали бити по ньому з авіації.

Олександр Кузьменко відвіз свою родину на Івано-Франківщину, а сам повернувся та став на захист Лиманщини. Спочатку він пішов у тероборону, а потім очолив розвідувальну роту.

Слайд 18

15 квітня 2022 року, Олександр зі своїм підрозділом отримав завдання — зайняти позиції у селі Зелена Долина. Потрібно було прикрити фланг однієї з військових бригад та обладнати тут лінію оборони. Рашисти почали щільний мінометний та артилерійський обстріл. Через пів години одна з мін впала поряд з Олександром і чоловік отримав велику кількість осколкових поранень, несумісних з життям. Кілька бійців також отримали поранення, але вижили.

Героя поховали в Івано-Франківську. У чоловіка залишилися дружина та двоє неповнолітніх дітей, які щодня згадують свого батька.

Виробництво й магазин Олександра у Лимані знищили російські окупанти. У цех влучали ракети, а вироби та верстати розграбували. Окупанти жили у будинку Кузьменків, пограбували і його.

Розвідувальна рота, котрою командував старший лейтенант Олександр Кузьменко, нині носить ім'я героя – лиманця.

Слайд 19

Давайте вшануємо хвилиною мовчання пам'ять всіх загиблих героїв, наших земляків, які віддали своє життя за наше майбутнє, за вільну Україну.

Дякую.

Слайд 20

Розповісти про всіх видатних людей Донеччини за короткий час неможливо. Це і відомі вчені й лікарі, науковці та художники, спортсмени, люди інших професій. Не можна назвати якусь сферу діяльності, де б наші земляки не залишили свій яскравий слід.

Люди, мова про яких сьогодні йшла, своїми вчинками та справами доказали, що вони насамперед громадяни і патріоти своєї держави, які люблять свою батьківщину, країну, поважають український народ. Які не дивлячись на мінливість долі з честю і гідністю доводять усьому світу, що «Донеччина - це Україна!».